

Ara fa un any, la manifestació de l'11 de setembre del 2012 va interpel·lar la nostra revista: vam plantejar-nos com havíem de contribuir a la reflexió sobre la independència de Catalunya. El procés de transició nacional que ha endegat el parlament català i l'esdeveniment sense precedents de la Via Catalana de la diada del 2013 no han fet més que confirmar la necessitat de pensar i dialogar sobre la independència del país.

En l'homenatge a l'Abat Escarré, amb motiu dels cinquanta anys de les seves declaracions a *Le Monde*, l'Abat Josep Maria Soler va reconèixer la valentia del seu predecessor tot situant-la en el seu context històric i eclesial: era l'any que Joan XXIII havia signat l'encíclica *Pacem in Terris* i Pau VI l'havia succeït. En l'homenatge a Escarré, l'actual abat afegí: "Avui dia desitgem i proclamem bastant més, perquè l'autoconsciència dels catalans i l'articulació de la nostra nació en l'Estat actual han desvetllat la convicció que entre els drets humans també hi ha el de decidir el nostre futur. Si els cristians catalans es veien reflectits entre les minories ètniques descrites a la "*Pacem in terris*", l'evolució mateixa de la doctrina social de l'Església ha fet noves aportacions sobre el tema de les nacionalitats."

Com ho fem habitualment, ens plantejem la pregunta de la independència des d'àmbits diversos: el pensament, la història, el diàleg, l'Església... Com viure la incertesa que comporta transitar per un terreny desconegut? Com s'articulen el desig d'independència amb la universalitat d'una cultura com la catalana? Quin impacte té el procés que es viu a Catalunya en les societats germanes de les Illes Balears i el País Valencià?

Ens ho plantejem també en clau eclesial: ¿de quina manera el procés que viu el país interpel·la l'Església catalana? ¿Com ens interpel·la també el magisteri de l'Església? Hem volgut escoltar des del nostre present les preguntes punyents de Joan Pau II, per exemple en el seu famós discurs a la UNESCO: "¿No hi ha, en el mapa d'Europa i del món, nacions que posseeixen una meravellosa sobirania històrica, nascuda de la seva cultura i que, amb tot, al mateix temps estan privades de la seva total sobirania?"

Un dels trets de la nostra revista, marcat per la seva periodicitat, és que defugim l'estricta actualitat. Per aquesta raó, les entrevistes que hem fet a alguns dels protagonistes del debat al parlament català no es centren en les polèmiques del present—tanquem aquest número setmanes abans que arribi a port el debat sobre la pregunta i la data de la consulta al poble de Catalunya— sinó en les motivacions de fons, també cristianes, del procés endegat. És en aquest territori, el de les conviccions i les motivacions, el de la recerca ensem de la pau i de la fidelitat, el de l'escolta i el diàleg, que voldríem oferir als lectors i lectors les pàgines que segueixen.